

JOSEPH HAYDN

A TEREMTÉS

ORATÓRIUM HÁROM RÉSZBEN

FORDÍTOTTA RAJNA ZSIGMOND

ELSŐ RÉSZ

[Recitativ]

RAPHAEL

Im Anfange schuf Gott Himmel und Erde;
und die Erde war ohne Form und leer;
und Finsternis war auf der Fläche der Tiefe.

CHOR

Und der Geist Gottes schwebte auf der Fläche
der Wasser; und Gott sprach: Es werde Licht,
und es ward Licht.

URIEL

Und Gott sah das Licht, dass es gut war;
und Gott schied das Licht von der Finsternis.

[Arie]

Nun schwanden vor dem heiligen Strahle
Des schwarzen Dunkels gräuliche Schatten,
Der erste Tag entstand.
Verwirrung weicht, und Ordnung keimt empor,
Erstarrt entflieht der Höllengeister Schar
In des Abgrundes Tiefen hinab zur ewigen Nacht.

CHOR

Verzweiflung, Wut und Schrecken
Begleiten ihren Sturz;
Und eine neue Welt
Entspringt auf Gottes Wort.

[Recitativ]

RAPHAEL

Und Gott machte das Firmament, und teilte die
Wasser, die unter dem Firmament waren, von
den Gewässern, die über dem Firmament waren;
und es ward so.

Da tobten brausend heftige Stürme,
Wie Spreu vor dem Winde, so flogen die Wolken,
Die Luft durchschnitten feurige Blitze,
Und schrecklich rollten die Donner umher.

Der Flut entstieg auf sein Geheiss
Der all erquickende Regen,
Der all verheerende Schauer,
Der leichte, flockige Schnee.

[Chor]

GABRIEL

Mit Staunen sieht das Wunderwerk
Der Himmelsbürger frohe Schar,
Und laut ertönt aus ihren Kehlen
Des Schöpfers Lob,
Das Lob des zweiten Tags.

[Recitativo]

RAPHAEL

Kezdetben teremté Isten az eget és a földet;
és a föld üres, kopár volt még,
csak vak sötétség honolt a végtelen úrben.

KAR

A sötétségnek tengerét az Úr lengi által,
s szólt az Úr: "Világosság!" és lőn világosság.

URIEL

És látva, a fény mily szép, mily jó,
az Úr fényt áraszt a vak éj helyett.

[Ária]

Nos eltűntek a szent sugaraktól
az éjjél rémes árnyai sorban,
ez volt az első napon.
Nem volt zavar és rend lett csakhamar.
A föld elnyelte a poklok hadát
s mélységes szájával ott várt a végtelen éj.

KAR

A kétség, átok s bosszú
kísérték estüket;
és ím egy új világ
keletkezett az Úr szerint.

[Recitativo]

RAPHAEL

Az Úr az eget bevonta; elosztva a vizet;
mindazt, ami alatt volt mélyen, azon vizektől,
melyek az egek fölött voltak; és így is lőn.

Erre kitört dühöngve a vihar,
mint polyva a szélben, úgy szálltak a felhők;
Tüzes villámok szelték a léget
és a mennybolt dübörgött ijesztőn.

Felnőtt az ár dagályra
és húlt alá üde eső,
a mindent romboló vihar,
a csillogó pelyhes hó.

[Kórus]

GABRIEL

Csodálva szemlélik a nagy alkotást
az égben fönt az angyalok,
és zengő dal kél minden ajkról.
Dicsérik őt, az alkotót,
magasztalván a másodnap munkájáért.

GABRIEL UND DIE ENGEL

Und laut ertönt aus ihren Kehlen
Des Schöpfers Lob, des Schöpfers Lob,
Das Lob des zweiten Tags, des zweiten Tags.

[Recitativ]

RAPHAEL

Und Gott sprach: Es sammle sich das Wasser
unter dem Himmel zusammen an einem Platz,
und es erscheine das trockne Land; und es ward
so. Und Gott nannte das trockne Land: Erde, und
die Sammlung der Wasser nannte er: Meer;
und Gott sah, dass es gut war.

[Arie]

Rollend in schäumenden Wellen
Bewegt sich ungestüm das Meer;
Hügel und Felsen erscheinen,
Der Berge Gipfel steigt empor.
Die Fläche, weit gedehnt, durchläuft
Der breite Strom in mancher Krümme;
Leise rauschend gleitet fort
Im stillen Tal der helle Bach.

[Recitativ]

GABRIEL

Und Gott sprach: Es bringe die Erde Gras hervor,
Kräuter, die Samen geben, und Obstbäume, die
Fürchte bringen ihrer Art gemäss, die ihren
Samen in sich selbst haben auf der Erde;
und es ward so.

[Arie]

Nun beut die Flur das frische Grün
Dem Auge zur Ergötzung dar,
Den anmutsvollen Blick erhöh't
Der Blumen sanfter Schmuck.
Hier düften Kräuter Balsam aus;
Hier sprosst den Wunden Heil.
Die Zweige krümmt der goldnen Früchte Last;
Hier wölbt der Hain zum kühlen Schirme sich;
Den steilen Berg bekrönt ein dichter Wald.

[Recitativ]

URIEL

Und die himmlischen Heerscharen verkündigten
den dritten Tag, Gott preisend und sprechend:

CHOR

Stimmt an die Saiten, ergeift die Leier,
Lasst euren Lobgesang erschallen!
Frohlocket dem Herrn, dem mächtigen Gott;
Denn er hat Himmel und Erde bekleidet
In herrlicher Pracht.

GABRIEL ÉS AZ ANGYALOK

És zengő dal kél minden ajkról:
Üdvöt neked, nagy alkotó,
magasztalunk a második napért!

[Recitativo]

RAPHAEL

S az Úr szólt: A víz, az mind gyűljön csak össze
a menny boltja alatt egy helyre,
aztán jelenjen meg a szárazföld; és ez így lőn.
És azt elnevezé az Úr: földnek;
és a vizeket elnevezé: tengernek;
s látta ő, hogy ez így jó.

[Ária]

Ringatva habzik a hullám
s felébred zúgva a tenger,
Halmok és sziklák feltűnnek
s hegyeknek orma tör elő.
A széles síkon át rohan
törtetve a vad folyam tovább,
Lágyan zsongva csörgedez
a völgyben lent a kis patak.

[Recitativo]

GABRIEL

S szólt az Úr: Teremtsen a föld füvet elő,
füvet, mi magvakat ad és fákat is,
gyümölcsözőket, ezernyi fajtát,
melyek a magvat magukba zárva, virulnak;
és ez így lőn.

[Ária]

A táj virul, a pázsiton
a szem öröm s gyönyörre lel,
S e látvány báját növeli
még a sok pompás virág.
Itt zöld fű nyújtja balzsamát,
mi sebre enyhet ad.
Ott ágra dől arany gyümölcssteher;
A cserje lombja hűvös árnyat ad;
A zöld liget bevonja a hegyet.

[Recitativo]

URIEL

És az égnek angyalai jelzék a harmadik napot,
dicsérve őt és mondván:

KAR

Pengesd a hárfát, lantot a kézbe,
Szálljon az égbe hálaének!
Dicsérje mind őt, a nagy alkotót;
Mert ő a mennyet, a földet
ruházta fel pompájával.

URIEL

Und Gott sprach: Es sei'n Lichter an der Feste
des Himmels, um den Tag von der Nacht zu
scheiden, und Licht auf der Erde zu geben;
und es sei'n diese für Zeichen, und für Zeiten,
und für Tage und für Jahre.
Er machte die Sterne gleichfalls.

In vollem Glanze steigt
Jetzt die Sonne strahlend auf;
Ein wonnevoller Bräutigam,
Ein Riese, stolz und froh,
Zu rennen seine Bahn.

Mit leisem Gang und sanftem Schimmer
schleicht
Der Mond die stille Nacht hindurch.

Den ausgedehnten Himmelsraum
Ziert ohne Zahl der hellen Sterne Gold.
Und die Söhne Gottes verkündigten den vierten
Tag mit himmlischem Gesang, seine Macht
ausrufend also:

CHOR

Die Himmel erzählen die Ehre Gottes,
Und seiner Hände Werk zeigt an das Firmament.

GABRIEL, URIEL, RAPHAEL

Dem kommenden Tage sagt es der Tag;
Die Nacht, die verschwand, der folgenden Nacht.

ALLE

Die Himmel erzählen die Ehre Gottes,
Und seiner Hände Werk zeigt an das Firmament.

GABRIEL, URIEL, RAPHAEL

In alle Welt ergeht das Wort,
Jedem Ohre klingend,
Keiner Zunge fremd.

ALLE

Die Himmel erzählen die Ehre Gottes,
Und seiner Hände Werk zeigt an das Firmament.

URIEL

S szólt az Úr: Gyúljanak mécsek a menny
boltozatján, hogy az éj s a nap így elválják
s hogy fényük a földre terjedjen;
égjenek jelként időtlen időig ott,
napokon és éveken át.
Így küldte a csillagot is.

Teljes pompában kél a
Nap sugara ragyogón,
Mint gyönyörteljes vőlegény,
Mint délceg óriás,
Hogy megfussa útját.

Lassan bújkál a nyájasképű hold
tovább a néma éjszakán.

A végtelen sötét úrben
Díszlik a csillagok nagy tábora.
És az Úr fiai jelzik a negyedik napot,
mennyei dal között hirdetvén hatalmát, ekként:

KAR

Az égen, a földön dicsőség az Úrnak,
A mennyek és a föld hatalmát hirdessék!

GABRIEL, URIEL, RAPHAEL

És szól a holnapnak ekként a ma;
A tegnapi éj a holnapához.

EGYÜTT

Az égen, a földön dicsőség az Úrnak,
A mennyek és a föld hatalmát hirdessék!

GABRIEL, URIEL, RAPHAEL

Minden világba kél e szó,
Minden fülbe csengvén,
Minden lény nyelvén.

EGYÜTT

Az égen, a földön dicsőség az Úrnak,
A mennyek és a föld hatalmát hirdessék!

MÁSODIK RÉSZ

[Recitativ]

GABRIEL

Und Gott sprach: Es bringe das Wasser in der Fülle hervor lebende Geschöpfe, die Leben haben, und Vögel, die über der Erde fliegen mögen in dem offenen Firmamente des Himmels

[Arie]

Auf starkem Fittige schwinget sich
Der Adler stolz und teilet die Luft
Im schnellsten Fluge zur Sonne hin.
Den Morgen grüsst der Lerche frohes Lied,
Und Liebe girrt das zarte Taubenpaar.
Aus jedem Busch und Hain
Erschallt der Nachtigallen süsse Kehle;
Noch drückte Gram nicht ihre Brust,
Noch war zur Klage nicht gestimmt
Ihr reizender Gesang.

[Recitativ]

RAPHAEL

Und Gott schuf grosse Walfische und ein jedes lebende Geschöpf, das sich beweget, und Gott segnete sie, sprechend:

Seid fruchtbar alle: mehret euch!
Bewohner der Luft, vermehret euch,
Und singt auf jedem Aste.
Mehret euch, ihr Flutenbewohner,
Und füllet jede Tiefe!
Seid fruchtbar, wachset, mehret euch,
Erfreuet euch in eurem Gott!

Und die Engel rührten ihre unsterblichen Harfen und sangen die Wunder des fünften Tags.

[Dreistimmige Gesang]

GABRIEL

In holder Anmut stehn,
Mit jungem Grün geschmückt,
Die wogigten Hügel da.
Aus ihren Adern quillt,
In fliessendem Krystall,
Der kühlende Bach hervor.

URIEL

In frohen Kreisen schwebt,
Sich wiegend in der Luft,
Der muntern Vögel Schar,
Den bunten Federglanz

[Recitativo]

GABRIEL

S szólt az Úr: És hozzanak a tengerek felszínre mélyről lényeket, amelyek élnek és mozognak; továbbá oly szárnyasokat, dús színpompában, melyek átszelik az égbolt ívét.

[Ária]

Csapongó szárnyain szállva jó
A délceg sas, felhőket szelvéni;
Büszkén, biztos szárnyán a naphoz száll.
A hajnal bíborát üdvözölvén,
Szól a pacsirta csattogó hangján
S szerelmét búgja már a vadgalamb.
A sűrű bokrok közül
A csalogánynak csábos, édes hangja szól,
Búbánatot nem ismer ő,
Nem sírt, búsult a csalogány,
Vidáman szólt a dal.

[Recitativo]

RAPHAEL

S az Úr teremté bálnákat s minden fajtájú eleven lényt, amely mozog.
Megáldva azokat, mondván:

Szaporodjatok, szaporodjatok!
Lég lakói szaporodjatok,
Dalolva az ágon!
Szaporodjatok árnyak lakói,
Töltsétek be a vizet!
Számotok légyen végtelen;
Örvendjétek az Úrban mind!

És az angyalok a mennybeli hárfán kísérve,
zengték a nagy csodát;
zengték daluk az ötödik napról.

[Háromszólamú dal]

GABRIEL

Szendén sorakoznak,
Pázsitba takarva,
A bércek és a halmok;
Kitör ereikből
Csobogva a kristály,
A hús patak árjain.

URIEL

Keringve vidáman
Száll a magasban fent
A bájos madársereg;
Tarkállik a szárnyuk,

Erhört im Wechselflug
Das goldene Sonnenlicht.

RAPHAEL

Das helle Nass durchblitzt
Der Fisch, und windet sich
In stetem Gewühl umher.
Vom tiefsten Meeresgrund
Wälzt sich Leviathan
Auf schäumender Well' empor.

ALLE DREI

Wie viel sind deiner Werk', o Gott!
Wer fasset ihre Zahl?
Der Herr ist gross in seiner Macht,
und ewig bleibt sein Ruhm!

CHOR

Der Herr ist gross in seiner Macht,
und ewig bleibt sein Ruhm!

[Recitativ]

RAPHAEL

Und Gott Sprach: Es bringe die Erde hervor
lebende Geschöpfe nach ihrer Art: Vieh und
kriechendes Gewürm, und Tiere der Erde auch
ihren Gattungen.

Gleich öffnet sich der Erde Schoss,
Und sie gebiert, auf Gottes Wort,
Geschöpfe jeder Art,
In vollem Wuchs und ohne Zahl.
Vor Freude brüllend steht der Löwe da;
Hier schießt der gelenkige Tiger empor;
Das zackig' Haupt erhebt der schnelle Hirsch,
Mit fliegender Mähne springt und wichert,
Voll Mut und Kraft, das edle Ross;
Auf grünen Matten weidet schon das Rind,
In Herden abgeteilt;
Die Triften deckt, als wie gesä't,
Das wollenreiche, sanfte Schaf;
Wie Staub verbreitet sich
In Schwarm und Wirbel das Heer der Insekten
In langen Zügen
Kriecht am Boden das Gewürm.

[Arie]

Nun scheint im vollen glanze der Himmel;
Nun prangt in ihrem Schmucke die Erde;
Die Luft erfüllt das leichte Gefieder;
Die Wasser schwellt der Fische Gewimmel;
Den Boden drückt der Tiere Last.

Visszaveri játszva
A napsugár fényüket.

RAPHAEL

Miként a cikázó
Villám, a virgonc halak
Vidáman az árt szelik.
A tenger mélyiből
Kél a leviáthán
Tajtékos hullámokon át.

HÁRMAN

Műveidnek száma sincs, Atyám!
Ó, ki tudja számuk?
Az Isten nagy, dicső király
S mindvégig az marad!

KAR

Az Isten nagy, dicső király
S mindvégig az marad!

[Recitativo]

RAPHAEL

S szólt az Úr: A föld is teremtsen elő számtalan
élő lényt, fajok szerint. Lényt a féregtől kezdve.
Az állatvilágnak ezernyi fajtát.

A föld öle ím nyílik már,
Az Isten szavára megszülvén
A sok ezernyi lányt,
Ami csak él s ami lehel.
Örömtől bömböl itt az oroszlán,
Ott vérszomjazó tigris tör elő;
A félénk szarvasgím fejével int,
Szelíd ábrázattal lelkesen
Fut és nyerít a délceg ló.
Zöld pázsiton nyájak legelnek
Csoportokba verve;
A nyáj között nyájasan
Nyüzsögnek a tarka bárányok,
Mint a por, úgy terjednek
Szerte-széjjel parányi rovarok.
A féreg lassan,
Félve mászik a földön.

[Ária]

Teljes pompában tündököl az ég;
És a föld már gyönyörtelin ragyog.
A léget tarka szárnyasok szelik;
Szökdécselőn úszkálnak a halak.
Megannyiféle állatok
Lepik el már a földtekét;

Doch war noch alles nicht vollbracht;
Dem Ganzen fehlte das Geschöpf,
Das Gottes Werke dankbar sehn,
Des Herren Güte preisen soll.

[Recitativ]

URIEL

Und Gott schuf den Menschen nach seinem
Ebenbilde. Nach dem Ebenbilde Gottes schuf er
ihn. Mann und Weib erschuf er sie.

Den Atem des Lebens hauchte er in sein Ange-
sicht, und der Mensch wurde zur lebendigen
Seele.

[Arie]

Mit Würd' und Hoheit angetan,
Mit Schönheit, Stärk' und Mut begabt.

Gen Himmel aufgerichtet, steht
Der Mensch,

Ein Mann und König der Natur.

Die breit gewölbt' erhabne Stirn

Verkünd't der Weisheit tiefen Sinn,

Und aus dem hellen Blicke strahlt

Der Geist,

Des Schöpfers Hauch und Ebenbild

An seinen Busen schmieget sich,

Für ihn aus ihm geformt,

Die Gattin hold und anmutsvoll.

In froher Unschuld lächelt sie,

Des Frühlings reizend Bild,

Ihm Liebe, Glück und Wonne zu.

[Recitativ]

RAPHAEL

und Gott sah jedes Ding, was er gemacht hatte,
und es war sehr gut,

und der himmlische Chor feierte das Ende des
sechsten Tags mit lautem Gesang.

CHOR

Vollendet ist das grosse Werk;

Der Schöpfer sieht's und freuet sich.

Auch uns're Freud' erschalle laut!

Des Herren Lob sei unser Lied!

GABRIEL UND URIEL

Zu dir, o, Herr, blickt alles auf;

Um Speise fleht dich alles an.

Du öffnest deine Hand,

Gesättigt werden sie.

RAPHAEL

Du wendest ab dein Angesicht;

De nincsen kész minden azért:

Hiányzik még a teremtmény,

Ki az Istent dicsérje még;

Ki áldja jóságod, Uram.

[Recitativo]

URIEL

S az Úr embert alkota, saját képmása szerint.

Képe után alkotá az Isten őt, férfit és nőt
teremtven.

Majd életet lehel azoknak az orcájába,
s az ember új életre kél. Az ember él!

[Ária]

Dicsfényben, méltóságosan,

Szépség s erőben gazdagon,

Az égre szegzett arccal áll

Az ember;

- Egy férfi, - a természet ura.

A férfias, nagy homloka

Elárulja a bölcs agyat

S a nyílt tekintetéből már

Az ész:

Az Úr lelke sugárzik.

Oldalához simulva áll,

Belőle formázva,

A nője nyájasan, szendén.

Ártatlanságában mosolyg,

S mint a bájos tavasz,

Szerelmet, kéjt és gyönyört nyújt.

[Recitativo]

RAPHAEL

S az Úr meglátva azt, hogy amit alkotott, az mind
rendben volt,

s az angyalok kara ünnepelte fent a hatodik
napot, harsány énekkel.

KAR

Ím készen áll a mestermű;

Az alkotó örül neki.

Köszöntse őt vidám dalunk:

Dicsőítés legyen e dal!

GABRIEL ÉS URIEL

Hozzád, Atyánk, fohászkodunk,

Adjál nekünk ételt s italt.

Te csak kezed kitárod,

S lecsillapul szomjunk.

RAPHAEL

Orcád, ha tőlünk elfordítod,

<p>Da bebet alles und erstarrt. Du nimmst den Odem weg, In Staub zerfallen sie.</p> <p>ALLE DREI Den Odem hauchst du wieder aus, Und neues Leben sprosst hervor. Verjüngt ist die Gestalt Der Erd' an Reiz und Kraft.</p> <p>ALLE Vollendet ist das grosse Werk! Des Herren Lob sei unser Lied. Alles lobe seinen Namen; Denn er allein ist hoch erhaben. Alleluja!</p>	<p>Már megremeg minden élő. Te kioltod lelkünk S mi már csak por vagyunk.</p> <p>EGYÜTT Az életet visszaveszed. És új erőt lehelsz belénk. A föld virul ismét, Oly bájosan, üdén.</p> <p>KAR Ím készen áll a mestermű! Az alkotó örül neki. Szent nevét magasztaljátok, Mert ő csupán nagy és magasztos. Alleluja!</p>
---	--

HARMADIK RÉSZ

<p>[Recitativ] URIEL Aus Rosenwolken bricht, Gewebt durch süssen Klang, Der Morgen jung und schön. Vom himmlischen Gewölke Strömt reine Harmonie Zur Erde hinab. Seht das beglückte Paar, Wie Hand in Hand es geht! Aus ihren Blicken Strahlt des heissen Danks Gefühl. Bald singt in lautem Ton Ihr Mund des Schöpfers Lob. Lasst uns're Stimmen dann Sich mengen in ihr Lied!</p> <p>ADAM UND EVA Von deiner Güt', o Herr und Gott, Ist Erd' und Himmel voll. Die Welt, so gross, so wunderbar, Ist deiner Hände Werk.</p> <p>CHOR Gesegnet sei des Herren Macht! Sein Lob erschall' in Ewigkeit!</p> <p>ADAM Die Sterne hell'ster, o wie schön Verkündest du den Tag! Wie zierst du ihn, o Sonne, du, Des Weltalls Seel' und Aug'!</p>	<p>[Recitativo] URIEL Rózsafelhőkből tör Elő - madárdal közt - A bájos hajnalpír. Kiárad a mennyboltján A tiszta harmónia A földre alá... Nézd, lent a boldog pár, Mint jár ott karöltve! Tekintetükből Látszik a hálaérzet. Oly vígan dalolnak! Ajuk dicséri őt! Vegyüljön el tehát Daluk között dalunk.</p> <p>ÁDÁM ÉS ÉVA Nagy jóságod, nagy jóságod - Atyám - eget betölt. Oly szép, oly nagy a mindenség: Hatalmas, nagy műved.</p> <p>KAR Az Úristen hatalma nagy S mi áldva-áldjuk szent nevét.</p> <p>ÁDÁM Te fényes csillag! Ó mily szépen Hirdeted a hajnalt! Te élteted a mindenséget Áldott, fényes napsugár!</p>
---	---

CHOR

Macht kund auf eurer weiten Bahn
Des Herren Macht und seinen Ruhm!

EVA

Und du, der Nächte Zierd' und Trost,
Und all' das strahlend' Heer,
Verbreitet überall sein Lob,
In eurem Chorgesang!

ADAM

Ihr Elemente, deren Kraft
Stets neue Formen zeugt,
Ihr Dünst' und Nebel, die der Wind
Versammelt und vertreibt,

ZUSAMMEN

Lobsinget alle Gott dem Herrn!

CHOR

Lobsinget alle Gott dem Herrn!
Gross wie sein Nam' ist seine Macht.

EVA

Sanft rauschend lobt, o Quellen, ihn!
Den Wipfel neigt, ihr Bäum'!
Ihr Pflanzen, düftet, Blumen,
Haucht ihm euren Wohlgeruch!

ADAM

Ihr, deren Pfad, die Höh'n erklimmt,
Und ihr, die niedrig kriecht,
Ihr, deren Flug die Luft durch-
Und ihr im tiefen Nass.

ZUSAMMEN

Ihr Tiere, preiset alle Gott!

CHOR

Ihr Tiere, preiset alle Gott!
Ihn lobe, was nur Odem hat!

ZUSAMMEN

Ihr dunkeln Hain', ihr Berg' und Tal,
Ihr Zeugen uns'res Danks,
Ertönen sollt ihr früh und spät
Von uns'rem Lobgesang!

CHOR

Heil dir! o Gott! o Schöpfer, Heil!
Aus deinem Wort entstand die Welt.
Dich beten Erd' und Himmel an;

KAR

Add át és hirdesd szüntelen
Az Úr szavát, dicsőségét!

ÉVA

És te, ki vigaszt nyújtasz az éjben,
Te fényes csillagtábor;
Terjeszd te szét hírét
Angyalok éneke!

ÁDÁM

Hatalmas elemek, melyek fényt
És meleget adtok,
S ti ködök, párák, mit a szél
Elűz és egybegyűjt,

EGYÜTT

Mind háladalt rebegjete!

KAR

Mind háladalt rebegjete!
Áldjuk nevét, dicsőségét!

ÉVA

A csermely csobogva hívja őt!
Hajoljatok, ti ágak!
Növény, virágozz néki,
Áraszd - virág - illatod!

ÁDÁM

Ti, melyek magasba törtök,
Miként az alatt kúszók,
És ti, melyek a léget szelitek,
S ti lent a mocsarakban,

EGYÜTT

- Ti állatok - áldjátok őt!

KAR

Őt áldja az állatvilág!
Őt áldja mind, ami lehel!

EGYÜTT

Ti zöld erdők, hegyek, völgyek,
Hálánk tanúi vagytok;
Daloljatok korán, későn,
Néki dicséretet!

KAR

Hálát néked, nagy alkotó!
Szavadra kélt a nagy világ.
Téged imád az ég, a föld

Wir preisen dich in Ewigkeit.

[Recitativ]

ADAM

Nun ist die erste Pflicht erfüllt,
Dem Schöpfer haben wir gedankt.
Nun folge mir, Gefährtin meines Lebens!
Ich leite dich, und jeder Schritt
Weckt neue Freud' in unsrer Brust,
Zeigt Wunder überall.
Erkennen sollst du dann,
Welch unaussprechlich Glück
Der Herr uns zudedacht,
Ihn preisen immerdar,
Ihm weihen Herz und Sinn.
Komm, folge mir, ich leite dich.

EVA

O du, für den ich ward!
Mein Schirm, mein Schild, mein All'!
Dein Will' ist mir Gesetz.
So hats der Herr bestimmt.
Und dir gehorchen
Bringt mir Freude, Glück und Ruhm.

[Duett]

ADAM

Holde Gattin! dir zur Seite
Fließen sanft die Stunden hin.
Jeder Augenblick ist Wonne;
Keine Sorge trübet sie.

EVA

Teurer Gatte! dir zur Seite
Schwimmt in Freuden mir das Herz,
Dir gewidmet ist mein Leben;
Deine Liebe sei mein Lohn.

ADAM

Der tauende Morgen,
O wie ermuntert er!

EVA

Die Kühle des Abends,
O wie erquicket sie!

ADAM

Wie labend ist
Der runden Früchte Saft!

EVA

Wie reizend ist

S mi hódolunk az éltén át.

[Recitativo]

ÁDÁM

Leróttuk hálánkat
Teremtőnk nagy jószágáért.
Kövess tehát éltém útjának párja!
Vezetlek én. Lépten-nyomon
Üdvöt találsz; amerre jársz
Bárhol csodára lelsz.
Hadd lássad azután,
Milyen gyönyört adott
Az ég ura nekünk,
És mi dicsérjük őt,
Áldván szent nevét.
Jöjj és kövess, vezetlek én.

ÉVA

Ó te, kiért levék,
Oltalmam, pajzsom, mindenem,
Az óhajod parancs!
Így akarta az Úr;

Nékem az is már gyönyör!

[Kettős]

ÁDÁM

Szép hitves, oldaladnál
Játszva szállnak el az órák.
Minden pillanat új gyönyör;
Nem zavar majd semmi gond.

ÉVA

Drága férjem! Oldaladnál
Szívem mámorban úszik.
Éltem néked szentelem csak;
Jutalmam lesz szerelmed.

ÁDÁM

A harmatos hajnal
Ó, hogyan felvidít!

ÉVA

Az esteli szellő
Ó, hogyan felüdít!

ÁDÁM

Hogy felfrissít
A gyümölcsök nedve.

ÉVA

Mily bájos,

Der Blumen süßer Duft!

BEIDE

Doch ohne dich, was wäre mir

ADAM

Der Morgentau,

EVA

Der Abendhauch,

ADAM

Der Früchte Saft,

EVA

Der Blumen Duft!

BEIDE

Mit dir erhört sich jede Freude;
Mit dir geniess' ich doppelt sie;
Mit dir ist Seligkeit das Leben!
Dir sei es ganz geweiht.

[Recitativ]

URIEL

O glücklich Paar! und glücklich immerfort,
Wenn falscher Wahn euch nicht verführt,
Noch mehr zu wünschen, als ihr habt,
Und mehr zu wissen, als ihr sollt.

CHOR

Singt dem Herren alle Stimmen!
Dankt ihm, dankt ihm, alle seine Werke!
Lasst zu Ehren seines Namens
Lob im Wettgesang erschallen!
Des Herren Ruhm, er bleibt in Ewigkeit. Amen.

Illatos a kis virág!

EGYÜTT

De nélküled ám mit sem ér:

ÁDÁM

A harmatcsepp,

ÉVA

Az éji szél,

ÁDÁM

Gyümölcsnedű

ÉVA

S az illatok!

EGYÜTT

Te véled minden perc örömben telik;
Az élet így ezerszer többet ér;
Te véled gyönyörűség az élet
S én azt néked áldozom!

[Recitativo]

URIEL

Ó, boldog pár! S meddig maradhat az,
Ha nem kísérti csábítás,
Többet kívánni, mint van
S többet megtudni, mint amit kell!

KAR

Zengj az Úrnak minden hangon!
Háláld néki a teremtés művét!
Versenyezve szóljon ajkunk,
Istenünk nevét dicsérve!
Mert Urunk nagy, dicső és végtelen. Ámen.